

24.03.2019.

„Нисмо заборавили“ – порука је града Краљева послата са програма обележавања Дана сећања на браниоце отаџбине страдале у ратовима од 1990. до 1999. године - 24. марта, изведеног у згради Градске управе града Краљева.

Поздрављајући чланове породица погинулих ратника, ратне војне инвалиде, учеснике ратова од 1990 до 1999. године, државног секретара Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, народне посланике, начелника Рашког управног округа, свештенство, представнике Војске Србије, Министарства унутрашњих послова, Безбедносно-информативне агенције, представнике града Краљева и бројне учеснике помена, градоначелник града Краљева др Предраг Терзић је истакао да се снага једне државе не мери само бројем квадратних километара њене површине, нити стотинама хиљада и милионима становника који је насељавају, ни привредном снагом, него, на првом месту, културом сећања на најзначајније битке које је тај народ преживео.

„И као што се сећамо Првог устанка и успеха, треба да се сећамо и болног пораза и Ћеле-куле. Као што се сећамо Другог српског устанка, треба да схватимо да нас је мудрост спасла великог боја изгубљених људских живота. Као што се сећамо васкрса после Првог светског рата, треба да запамтимо и албанску голготу. А у ратовима деведесетих сећамо се имена и лица људи који су оставили своје животе и свих ратних војних инвалида који данас живе у Краљеву. А ми Краљевчани, а Краљевчани смо сви који живимо у овом граду, треба да саберемо имена људи који су оставили своје животе, било да су рођени и одрасли у Краљеву или њихове породице данас насељавају наш град. Треба да разговарамо и треба да памтимо не само на колективном нивоу, него да се сетимо оних који су дошли, места одакле су дошли, родних кућа, школа које су похађали, фабрика где су радили, а ми који смо их дочекали увек у сећању имамо урезане колоне које су долазиле кроз Краљево и начине како смо тим људима помагали“, поручио је градоначелник Краљева.

„Колективно и индивидуално сећање треба да се саберу у трајном, вечном сећању српског народа“, поручио је Терзић истакавши да, као што друге нације имају имена за своје погроме током историје, и српски народ треба да има своје име за све оно што је проживео и пропатио кроз историју.

„Пре неколико дана смо добили предлог те речи и можда је „покољ“ најадекватнија реч за све оно што смо ми доживели. Јако је важно да схватимо да поред овог трајног сећања треба да развијамо и сарадњу и дух помирења, да своју борбу наставимо на другачији начин, не више пушкама и топовима, јер Срба нема колико их је било на почетку двадесетог века, него да се трудимо да наши привредни успеси имају меру некадашњих војних подвига, да наш народ васкрсне кроз раст и развој економије, кроз стабилно друштво, кроз могућност да своју децу запослимо, а не да више мајке своју децу испраћају у рат. Надам се да је та победа близу и да ћемо је сви заједно славити“, рекао је градоначелник Краљева уз изразе захвалности онима којих се сећамо - невиним страдалим жртвама, војницима, подофицирима и официрима који су погинули бранећи земљу, али и онима који су морали да напусте своја вековна огњишта, онима који су уткали своје животе или делове тела у њену будућност... уз поруку „Живело Краљево, живела Србија“.

Минутом ћутања одата је пошта нашим трагичарима и херојима. Сетили смо се прве жртве ових ратова, војника Слободана Стојковића из Матарушке Бање, убијеног 1990. године у Словенији.

У ратне дане вратили су нас глумци Краљевачког позоришта Ана Јеротијевић и Предраг Павловић читајући писмо Светлане Андрић из Рибнице мужу Драгославу Андрићу, резервисти који се налазио негде у околини Вуковара, на једном од најжешћих ратишта 1991. године... пронађено у Драгослављевом џепу, након његове погибије, на појединим местима замрљано крвљу... И писмо Драгослављево упућено супрузи Светлани...

Члан Одбора за обележавање Дана сећања Милош Милишић нас је подсетио и на то да се 24. марта навршавају две деценије од бомбардовања Савезне Републике Југославије коју је извршио НАТО, без одобрења Савета безбедности УН, а које је трајало 78 дана, до 10. јуна. Сетио нас је на дане погрома, страдања, али и невиђених херојстава и одлучности да се брани, праг, њива, пропланак, вековни манастир...

Чули смо и запис о ратовима, аутентично сведочанство краљевачког песника Милоја Радовића, који је 1999. године био помоћник команданта Трећег батаљона 125. моторизоване бригаде из Краљева, која је проглашена народним херојем, а у то време се налазио на потезу Паштрик, Ђеравица, Мрчај, Кошаре...

Поред симболичних стихова песме Десанке Максимовић „Србија је велика тајна“, програм су употпунили и звуци песама „Прелетеше птице ластавице“ и „Касаба“, које је на фрули извела ученица Музичке школе „Стеван Мокрањац“ Теодора Ђорђевић.

Спомен-обележје страдалим у ратовима 1991-1999. године, крај фонтане подигнуте у знак сећања на њих, на Тргу Јована Сарића, прекривено је и ове године цвећем и венцима, које су положили бројне делегације и чланови борачких удружења и породица. Парастос је служио Његово преосвештенство епископ жички г. Јустин уз саслужење свештеника Епархије жичке.

Живот је на ратиштима изгубио 41 борац из Краљева, док данас у Краљеву живи 111 породица чију су сродници заувек остали на бојишту. Током бомбардовања подручја Рашког округа, од последица тешког рањавања умрло је 12, док је рањено 105 цивила. Краљево је, од 78 дана бомбардовања, 54 дана било мета НАТО бомбардера и крстарећих ракета. У 172 напада бачено је више од 600 пројектила разорне моћи. Током бомбардовања на нашем подручју оштећено је или уништено 1.750 објеката. На подручју Рашког округа погођено је 2.436 кућа и 1.220 станова. Оштећено је или у згариште претворено 12 школа, седам здравствених установа, два дечја вртића, 24 привредна објекта, 20 друмских и железничких мостова.